

శ్రీమతి రాజహంస

అవేళ, అందులోనూ ఆవేళ, సాయంత్రం ఆరు గంటలన్నర అయినప్పటికీ ఆయన యింటికి రాకపోవడం చూసి నాకు మహా చిరాకు వేసింది. వెయ్యదూ మరీ : నిండా పదిరోజు లేనా లేదు దసరా. చీరకొనమంటే డబ్బు లేదని మురిపించి, ఆవేళ బ్రహ్మాండం మీద కొనడానికి ఒప్పుకున్నారు.

ఎలాగైతేనేం, ఏడుగంటలు కొడుతూవుంటే చంకలో పొట్లాం పెట్టుకుని దిగేరు.

‘ ఏదీ, చీర చూదాం ’

‘ చూదాం? ఏం రాణీదర్జా, చూస్తాను అనకూడదూ...అయినా, చీర ఏదీ చూడడానికి ’

‘ అదేవిటా తెచ్చిన పొట్లాం ’

ఆయన నవ్వుడం మొదలెట్టారు. నాకు వొళ్లు మండినంత కోపం వచ్చింది.

‘ ఏదీ ఎర గ నట్లు, ఎందుకా నటనా?’ ఆయన నవ్వుడం మానలేదు.

ఇంకా ఇలా మెత్తగా వూరుకోడం ఇష్టం లేక చేతులో పొట్లాం లాగేను.

ఆయన నవ్వు జాస్తీ అయింది.

అవి ఆఫీసు కాగితాలు.

నాకు కళ్లంట నీళ్లు తిరిగేయి.

‘ నీలకంటా (రా)య సర్వేస్వరాయ ’ అని సంగీతం ఆరంభించారు.

‘ ఆ పొట్లాం కాగితాలని చెప్పకూడదూ నే నడిగినప్పుడు ’

‘ చీర తే లేదని చెప్పేనుకానూ ’

ఇంతలో అవతలనుంచి కేక

‘ బాబూ, ఆఫీసులో పొట్లాం, మర్చిపోయా రండి ’

నాకన్న ముందు పరిగెట్టి అందుకుని దయ చేసేరు.

‘ చీర చిత్తగించండి ’

‘ తెలేదేమో ’

‘ ఇప్పుడు తెస్తే... ’

ఎంతో ఆప్యాయంగా మడత విప్పేరు.

చీర వెల వెల బోజూవుంది.

‘ కాపదానికి, పండక్కి చీర పెట్టాలికదూ. అందుకు కొనీసి నట్టున్నారు ’

‘ మీ ఆడవాళ్ళకున్న లక్షణంవే యిది ’

‘ మీ మగాళ్ళకున్న గుణంవే యిది ’

‘ ఎంత మంచి చీర తెచ్చినా నచ్చదు ’

‘ నచ్చీ చీర ఎన్నడూ తేరు ’

ఆయనకి బాగా కోపం వచ్చింది.

‘ ఈ చీర నచ్చలేదా? ’

“.....”

‘ ఇది కావాలా అక్కరేదా ’

“.....”

‘ చీర రేపు వాపసు చేసేస్తాను ’

‘ చేసేండి! ఆరంగు అనవ్యంగా వుంది...

వీధులోకి అమ్మ వస్తాయి, నేను కొనుక్కుంటాను, డబ్బియ్యండి ’

‘ వాడు రూపాయి కర్ణలు టోపీ. నేనయి మరీ చీర మార్చను ’

‘ నాకిది అక్కరేదు ’

మర్నాడు చీర పట్టుకొని వెళ్ళిపోయేరు. నాలోజులైంది : చీర పూసేనా ఎత్తలేదు.

పూళ్ళోనే పున్నవాళ్ళ చెల్లెలికీ బావకీ చీరా చాపూకొని పెట్టాలని చెప్పితే, అలాగే అని పూరుకున్నారు. పోనీ అప్పుడేనా నాచీర పూసు ఎత్తిన పాపాన పోలేదు. పుక్రొపం కొద్దీ నేనింక ఆమాటే ఎత్త దల్చుకో లేదు.

రేపు దసరా అనగా :

ఇంట్లో వండుకుంటున్నాను.

‘ ఇదుగో, ఇలా మాట ’ అని కేక.

‘ తేబిలుమీద, దీపందగ్గర మిలమిల మెరిసి పోతూ, శ్రేతగులాబీ రంగుమీద నీలిపువ్వు లద్దిన చీరా పాముమీసం లాంటి పంచల చాపూ వున్నాయి.

‘ ఇవి చూడూ, మా చెల్లికీ, బావకీ అని కొన్నాను. ఎలా వున్నాయి? ’

నాకు వళ్ళు గిర్రుని తింగింది. కోపంకూడా వచ్చింది.

‘ మీవాళ్ళకోసం అంటే, మంచివి దొరుకుతాయి ’

‘ మరొకళ్ళ కంటే నచ్చుతాయి ’

‘ నాకంటే మంచివి తేరు ’

‘ అయితే యీ చీర నచ్చిందంటావా ’

‘ ఏం లాభం ’

మారు మాటాడలేదు. పూరుకున్నారు.

నాకుమాత్రం, చీరమీద కోరికెక్కువైంది.

‘ నా కలాంటి చీర కొనిపెట్టరూ ’ అని

బతిమాలు కున్నాను.

ఎలాగైతే నేవి, ఆ చీర
నాకిచ్చేడానికీ, మరో చీరకొని
వాళ్ళచేలి కిప్పడానికీ వప్పు
కున్నారు.

తెల్లారింది. అభ్యంగనాలు
పూర్తి చేసు కున్నాం.

నేను చీరకట్టుకొనీ సరికి,
ఆయన కొత్త పంచ కట్టుకుం
టున్నారు.

‘ ఆ పంచల చాపు మీ
బావకి కదూ ’

ఆయన నవ్వుతూ అన్నారు
కదా

‘ ఇవి మనకేఅంటే నీకు
నచ్చవుకదా అని ఇలా చేసేను;
అసలుమాట ఏవిటంటే,
మొన్న తెచ్చినచీర పదిరూపా
యలది. ఆ సొమ్ముకే, నీకు
నచ్చిన యీ చీరా, యీ
పంచల చాపూ, కూడా
వచ్చేయి ’

వజ్రములు, రంగూకా కమలములు డాజిలో డై మెండ్లు, పుష్యరాగములు, పచ్చలు, నగలు
వారుకుచోటు

వి. గోపాలస్వామి నాయుడు & సన్లు

నెం. 5 ప్రభుషేట వీధి: పరింగిమల్లెపోస్టు : మద్రాసు